

349.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 maja 1922 r.

w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej części rocznika 1899 i 1900.

Na podstawie art. 16 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 r. (Dz. P. K. P. № 13, poz. 28) zarządza się co następuje:

§ 1. Odracza się termin zwolnienia żołnierzy wojska stałego: dla szeregowych rocznika poborowego 1899, pobranych w marcu 1919 r., — do dnia 1 sierpnia 1922 r., zaś dla szeregowych rocznika poborowego 1900 r., pobranego w czerwcu 1919 r., — do dnia 30 listopada 1922 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

350.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg i mostów, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej i o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy należącym do Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 6, poz. 31), ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 6, poz. 32) oraz ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656) rozciąga się na obszar wskazany w art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

Minister Spraw Wewnętrznych:

Kamieński

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

351.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw i rozporządzeń, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej częściach w dziale podatków pośrednich tudzież uchyleń sprzecznych z temi ustawami i rozporządzeniami dekretów i rozporządzeń, obowiązujących dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213)—zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej określony art. 1 ustawy z 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską, rozciąga się moc obowiązująca:

- a) rozporządzenia Rady Ministrów z 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 305) i wprowadzającego w niem zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 610);
- b) rozporządzenia Rady Ministrów z 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 307);
- c) rozporządzenia Rady Ministrów z 30 maja 1921 r. o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapalek (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) i wprowadzającego w niem zmianę

rozporządzenia Rady Ministrów z 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 718);

- d) rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1921 r. w przedmiocie uchyleń w b. zaborze rosyjskim postanowień ros. ustawy akcyzowej o opodatkowaniu miodu do picia (Dz. U. R. P. № 69, poz. 455);
- e) rozporządzenia Rady Ministrów z 26 września 1921 r. w sprawie zniesienia monopolu handlu, względnie sekwestru cukru i zaprowadzenia jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 83, poz. 584);
- f) rozporządzenia Rady Ministrów z 6 października 1921 r. o zniesieniu akcyzy od gilz i bibulek papierosowych (Dz. U. R. P. № 84, poz. 595);
- g) rozporządzenia Rady Ministrów z 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628), którego postanowienia stosowane będą tak, jak w b. zaborze rosyjskim;
- h) rozporządzenia Rady Ministrów z 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700);
- i) rozporządzenia Rady Ministrów z 17 listopada 1921 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od oleju skalnego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 100, poz. 717);
- j) rozporządzenia Rady Ministrów z 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 105, poz. 764);
- k) rozporządzenia Naczelnego Wodza z 15 lipca 1915 r. № 49 w przedmiocie obrotu handlowego sztucznych środków słodzących (sacharyna) (dz. rozp. c. niem. administracji cywilnej dla Polski № 15 z r. 1915);
- l) ustawy z 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. r. 1922 № 16, poz. 139) w przedmiocie zatwierdzenia podpisanej w Warszawie 24 października 1921 r. umowy, zawartej między Polską a wolnym miastem Gdańskiem celem wykonania i uzupełnienia polsko-gdańskiej konwencji z 9 listopada 1920 r. wraz ze wspomnianą umową.

§ 2. Wszelkie obowiązujące dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej dekryty i rozporządzenia, wydane bądź przez Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich, bądź przez Naczelnego Dowódcę wojsk Litwy Środkowej, bądź przez Tymczasową Komisję Rządzącą w przedmiocie podatków pośrednich, wyszczególnionych w § 1 — uchyla się, z wyjątkiem dekretu Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej № 457 z 10 stycznia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat patentowych od wyrobu i sprzedaży trunków, tytoniu, zapalek i tutek papierosowych (Dz. Urz. T. K. R. № 2 z 24 stycznia 1922 r.).

§ 3. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.